

[Landbrugsministeren.]

at der formentlig i dette finansår vil indkomme andragender om ca. 580 lån til en samlet sum af ca. 5 mill. kr.

Selv om rådighedsbeløbet — således som også i de tidligere år, denne udlånslovgivning har været gældende — kun har været udnyttet for ca. halvdelen vedkommende, finder jeg dog, at det vil være rimeligt fortsat at stille midler til rådighed til de anførte formål, herunder særlig modernisering af avlsbygningerne.

Overvejelserne om en mere omfattende ordning tilsigtende at give øgede finansieringsmuligheder for landbrugsbyggeriet kan ikke tilendebringes, inden den gældende lovgivning om udlån til forbedring af landbrugets avlsbygninger udløber den 1. april i år, og da det er vigtigt, at der fortsat er statsmidler til rådighed til udlån til disse formål, foreslås den gældende lov forlænget for tiden indtil 31. december 1960, men således at udlånsbeløbet begrænses til den ikke forbrugte del af den for finansåret 1959-60 givne bevilling.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og villig behandling i det høje ting.

Socialministeren (Bomholt): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende alkoholistforsorg og ændringer som følge af lovgivning om revalidering, folkeforsikring og offentlig sygeforsikring).

En række af de foreslåede ændringer er konsekvenser af andre her i tinget fremsatte forslag, hvis gennemførelse vil medføre, at adskillige bestemmelser i forsorgsloven enten bliver overflødige eller må revideres. Det drejer sig om forslaget til en ny lov om den offentlige sygeforsikring, om forslaget til en ny folkeforsikringslov, om forslaget til lov om revalidering og endelig om forslaget til det af min kollega indenrigsministeren fremsatte forslag til lov om ændringer i sygehusloven.

De øvrige ændringer er direkte affødt af den af anstaltsudvalget i 1958 afgivne betænkning om forsorgen for alkohollidende, der i øvrigt også danner grundlag for indenrigsministerens forslag.

Af de ændringer, som er en følge af syge-

forsikringsforslaget og folkeforsikringsforslaget, finder jeg kun anledning til at nævne et par enkelte.

Forslaget til sygeforsikringsloven forudsætter, at sygekassernes ydelser fremtidig i princippet skal være uden tidsbegrænsning. En gennemførelse af dette forslag vil derfor medføre, at man kan ophæve forsorgslovens bestemmelser om fortsat sygekassehjælp, hvad man ud fra et rationaliseringsmæssigt synspunkt må hilse med stor tilfredshed.

Ikke mindre betydningsfuldt ud fra dette synspunkt er det, at den automatiske invalideforsikring, som gennemførelsen af forslaget til den nye folkeforsikringslov indebærer, vil medføre, at man kan ophæve forsorgslovens regler om hjælp til kronisk syge. Via disse bestemmelser har man hidtil ydet personer, som ikke har kunnet invalideforsikres, men som i øvrigt ville have været berettiget til invalidepension, en hjælp af ganske samme størrelse som pensionen og beregnet på samme måde. Disse mennesker skal nu i fremtiden have invalidepension, hvad der i realiteten ikke gør nogen forskel for dem selv, men for administrationen betyder denne forenkling af reglerne en betydelig lettelse.

Revalideringslovforslaget medfører kun mindre betydningsfulde ændringer i forsorgsloven, hvorom jeg kan henvise til bemærkningerne til det foreliggende forslag.

Jeg vil derimod gerne komme lidt nærmere ind på de ændringsforslag, der bygger på den omtalte betænkning fra anstaltsudvalget.

Som de ærede medlemmer er bekendt med gennem det af indenrigsministeren fremsatte forslag til ændringer i loven om sygehusvæsenet, er anstaltsudvalget gået ind for, at der fremtidig bør anlægges et helt andet syn på alkoholistbehandlingen end hidtil. Man mener efterhånden at være kommet til den erkendelse, at alkoholismen må betragtes som en sygdom på linje med andre sygdomme, og at man ved bekæmpelsen af alkoholismen i princippet må anvende samme metoder som ved anden sygdomsbehandling. I konsekvens heraf har anstaltsudvalget foreslået alkoholistbehandlingen henlagt under det almindelige sundhedsvæsen.

Regeringen har kunnet tiltræde anstalts-